

KURJER LITIEWSKI

W WILNIE dnia 24 Lipca V. S. ROKU 1807

S. PETERSBURG VS. d. 12 Lipca. J. J. Mość w Tilży d. 17 czerwca dał rozkaz następujący. Wojna zacięta i krwawa, w której przeciagu waleczność i męstwo armii Rossyiskiej na każdym miejscu i zawsze okazywały się w całej mocy swojej, dzięki Najwyższemu, skróconą została. Tej armii duch nieustraszony przywrócił pokoy pożądany, którym niepodległość i bezpieczeństwo granic państwa Rossyiskiego są ocalone, i opatrzone nowym kraiom nabyciem, nową granicą naturalną. Donosząc o tém kochanemu i wiernemu rycerstwu naszemu, oświadczamy Onemu wiune podziękowanie za bohatyrskie czyny, niespracowane trudy i ochotę, z jaką zawsze walecznie narażało się na wszelkie niebezpieczeństwa cierpienia, przygody, nawet śmierć samą. Wdzięczna oyczyzna kosztując słodyczy pokoiu, czuć zawsze będzie, że pomocy Najwyższego, i jedynie męstwu rycerstwa Rossyiskiego to winna przypisać, a późne potomstwo z podziwieniem wspominać będzie czyny onego i zasługi.

General infanteryi Graf Buxhewden mieć będzie komendę armii złożonej z korpusów Generala Lieutenanta Tuczkowa Gorczakowa, Doktorowa, Tolstego. Generalowie Lieutenanci Graf Arakczew i Xiążę Łabanow Rostowski otrzymali rangę, pierwszy Generala artylleryi, drugi Generala infanteryi; General kawaleryi Baron Bennigsen uwalnia się do odzyskania zdrowia. GM Budberg przez wzgląd na odniesione rany ciężkie mianowany komendantem w Parnawie. GM Knorring 3 wyznaczony Szefem leib kiryssyerskiego pólku J. J. Mości. GM Zyliński Szefem Inlantskiego pólku dragonii. Półkownik Dawidow Szefem Moskiewskiego pólku dragonii. Półkownik Potresow Szefem Kaporiskiego pólku muszkietyerów. Półkownik Xiążę Ura-kow został Szefem Tifliskiego pólku muszkietyerów. Półkownik Baumgarten będzie Szefem Krimskiego pólku muszkietyerów; Półkownik Xiążę Chowański Szefem Dnieprowskiego pólku muszkietyerów. Leibgardyi Siemionowskiej komendant GM Depreradowicz 1. uwalnia się od służby. Zostają komendantami: Derptskiego pólku dragonii Półkownik Potłog. Mingrelskiego muszkietyerów Półkownik Awdulin. Lipawskiego muszkietyerów Maior Bestużew Rumin. Tomskiego muszkietyerów Maior Kamieńszczykow.

Wymaznią się z rang listy polegli w boiu Szef Pawłowski pólku grenadyerów GM Mazowski. Szef Inlantskiego dragonii GM Pahlen. Szef Dnieprowskiego muszkietyerów Półkownik Kern. Leibgardyi Siemionowskiej Półkownik Rzewski. Kapitan Peszszurow, Porucznik Zagradzki, Chorąży Zołotuchin,

Półkownik Berlin, Chorąży Puszkini. Porucznik Broze, Chorąży Prygoda. podporucznik Zewalin, Rotmistrz Kurdimanow. Kornet Hołownia, Hanicki. Porucznik Powaliszin. podporucznik Łantiński. Kapitan Kronman. Porucznik Jurów; Chorąży Fiedorow. Kapitan Bredichin. Porucznik Kalatuzow. Maior Hibleit. Podporucznik Lëwiz. Adiutant Pietrow. Chorąży Krysewicz Marianowski. Podpółkownik Etchin. Podporucznik Chrapowicki, Szerapow, Sokołowski. Maior Zuzin, Gołwin. Kapitan Akiszew, Sawinicz; Koze-win. Zasłotin, Puliski. Podporucznik Kowalgin, Adiutant Simanowicz. Podporucznik Walaiew, Gurski. Kapitan Bielopolski. Porucznik Litwinow. Kapitan Kutkin. Porucznik Baładuk. Kapitan Smolkow. Porucznik Wessel. Z ran umarli. Porucznik Danitra-szko. Podporucznik Popow, Prózorkiewicz. Kapitan Zawarzin, Popow, Rogow, Maliczkin, Skarzin. Porucznik Kaczenko, Prylepka, Licharew, Grigoriew. Kapitan Hartman. Podporucznik Mordwinow. Zmarli od choroby Archanigelski Gubernator wolenny GL Ferster. Półkownik von Wising. Podpółkownik Essen. Podpółkownik Czunichin. Dla choroby uwalnia się od służby Szef Moskiewskiego pólku dragonii GM Bezobrazow. GM Cybulskiemu oświadczono ukontentowanie za dobre wykonanie włożonego obowiązku.

Następujący obywatele przynieśli ofiarę byczynie na uzbrojenie i oporzadzenie woyska ziemskiego. Tajny konsyliarz Popow 1500 rubli. Graf Kochowski 100 Taranow 100 Natara 1000 Talał Bey 1000. Taranow 1000. Admiral Uszakow 600 Tumanow 500 GL Borozdin 500 Tajny konsyliarz Żegulin 500 Czewaty 500 Nani 500 Ostatni na miłicy zysk ofiarował dom oceniony więcej 11 tysięcy rubli. Kolinkowski 500 Minoyło 350 Gablic 300. Woldani 300 Bucholcowa 300 Paskiewicz 200 Koinesk 100 Karacenow 200 Mowromichaili 200 Chrystowski 200 Zimayłow 200 Smirnow 200 Stawro 250 Ciruli 250 Pustoszkini 100 Alexiano 200 Gowerow 200 Sarandinaki 200 Woinowicz 200 Afineos 100 Patamioti 100 Donicow 100 Stull 150 Tolstow 150 Eutyimi, Gochfeld, Lambro, Janechow, Gazadinow, Melek, Sinadin, Mortow; Paszowkin; Kramida, Pakalesa, Dinra; Arutin, Czirukeny; Oglu, Safar Oglu, Reweloti, Saliwami, Zołow każdy po 100 rubli.

Anastasiw 150 Hagudarf 100 Polakow 150 Todarow 150 Sarandow 150. Metaksin 200. Kazy 100. Serebriakow 15. Turkowski 200. Czapieni 200 Stiglic 200 General kawaleryi Baron Szyc 10 sztuk broni 4 tysiące pudów siana. Bekarukow 150. rubli. Tumanow 200. Papalekfa 100. Wlastow 150 Szozukin 200. Odstawny Metropolita Chrizant Nowopartski 200. Nowikow 200. Peterca 200. Elczaninow 100.

Martino 150. Akrułow 150. Mazgani 125. Dmitrew 100. Karkopuło 100. Puder 100. Zaycewski 300. Mieyska gromada 1545. Rezaki 200. Sklanowi 275. Surowow 500. Urzędnicy kwarantanny 371. Gromada Żydowska 2 tysiące. Mahometańska tysiąc. Nio-pi tysiąc. Mark 500. Motewicz 250. Aron 250. Szokone 200. Feranda 200. Saracz 150. Abramowicz 150. Kowszupli 150. Mocenigo 100. Iosufowicz 500. Kaprelow 400. Baronow 400. Osipow 35. Todorow 250. Timizdow 225. Methanow 225. Osipow 150. Nikogozow 150. Kułastow 125. Gromada Rossyjska 2677. Grecka 158. Ormiańska 331. Mahometańska 2 tysiące. Żydowska 850. Wiepreńcow 200. Zimayłow, Hatow, Łachtionow, Jakubowicz, Karaslew po 100 każdy. Gromada Chrześcianańska w Simfopolu 600. Mahometańska tysiąc. Gromada Kercz Emikolska 2120. Teodozyska tysiąc. Perckopska 2346. Bakczisarayska 10 tysięcy. Stauraki 400. Kordy 250. Konstantino 150. Monekari Bergopuło, Spiro, Marinaki, Doksa po 100 każdy.

J. J. Moś dać raczył następujący reskrypt Generałowi Lieutenantowi Xiążęciu Dolgorukiemu z osobliwszym ukontentowaniem, widziałem w piśmie odebranym od WP. ochotę jego i gorliwość w pośpieszaniu na pole bitwy, jaką pałali niegdy przodkowie do służenia Monarchom i oyczyźnie. Lecz dzięki niech będą Naywyższemu, krwi przelew już ustał, a pożądana spokójność jest przywrócona. Nie ustawał w chwalebnej pracy, dopełniając obowiązki sobie od nas poruczone, w czem zyczę iemu wszelkiego powodzenia.

LONDYN d. 20 Czerwca. Od czasu dawnego Admirala Stirling i Generala Achmuty żadnego rapportu nie przysyłał rządowi o czynnościach swoich na rzece Plata, oświadczywszy, że im czekać trzeba na przybycie Generala Crawford i Admirala Murray z nowemi posiłkami; do przedsięwzięcia wyprawy na Buenos Ayres. Pisma zaś Francuzkie dały wiadomość następującą. General Liniers uwięzionych Wice Króla i Gubernatora odesławszy wgląd kraiu, że kapitulować chcieli z nieprzyjacielem, przygotował się do obrony. Wodzowie Angielscy dobrze wiedząc, że Hiszpani mało żołnierzy regularnych w mieście mają, umyślili do bombardowania przystąpić, nie czekając nawet spodziewanej pomocy; co większa wysadzili na ląd część znaczną ludu swojego, ażeby stolicę z drugiej strony obledz, i prędzey do poddania się przymusić mogli.

W takiej ostateczności Liniers udał się do naygwałtowniejszego środka, jakim było zwołanie niewolników Murzynów krajowych, i uzbrojenie, z przydanym warunkiem, że wszyscy po skończonej wojnie otrzymają swobodę. Zgromadziło się tym sposobem 8 tysięcy czarnych. Dopiero Liniers rusza z murów, atakuje w otwartym polu Anglików, odnosi zwycięstwo, które winien przypisać liczbie przewyższającej, i żadnemu prawie z pokonanych nieprzyjaciół nie dozwala powrócić na okręta; do jednego poległi wszyscy, albowież w niewolę poszli. Rzecz opisanym sposobem stać się miała d. 13 lutego. Wodz Hiszpański nie tracąc bynajmniej czasu d. 19 bierze 12 tysięcy zbrojnych, i korzystając z postrachu rzuconego na Anglików, pośpiesza do Montevideo. Porządne oblężenie przedłużyć się mogło, garnizon od floty na rzece Plata stojącej odbierałby codzienne posiłki; więc Liniers

szturm przypuszcza i miejsce wszystkich dobrze świadom wchodzi do miasta. Bronili się mężnie Anglicy: stracił wiele udu zwycięzca, i dla tego przez zemstę nikomu nie przebaczył; małą tylko garstkę Anglików zachowali przed mieczem Hiszpańskim w kasztorze zakonnicy S. Franciszka. Liniers tryumfował d. 9 Marca, o czem listy z Montevideo do Cadix przysłane niedawno donieść miały.

Tak Francuzi rzecz opisali. Przeciwnie zaś Anglicy utrzymują, że Stirling i Achmuty nic na Buenos Ayres, Liniers nic na Montevideo nie przedsięwzięli, czekając spokojnie wszyscy przybycia Generala Crawford. Niektórzy mówią o doniesieniu odebranym od Oficyerów Angielskich z rzeki Plata, które zawiera w sobie, iż obywatele Buenos Ayres za przewodnictwem wspomnianego Liniers, na wzor Amerykanów północnych ogłosili niepodległość swoją. Gdy Admirala Stirling wyprawił do nich lekki statek niewiadomo dla jakiej przyczyny, odpowiedzieli, że jeśli Anglicy chcą wesprzeć ich przedsięwzięcie, przyjmą onych z radością i weselem jako zprzymierzeńców i przyjaciół; lecz jeżeli Buenos Ayres chcą przemienić w osadę Brytańską, Hiszpani bronić się postanowili do ostatniego człowieka. Nic na to nie odpowiedział Achmuty, i został na dawnym stanowisku w Montevideo, gdzie nie może zostawić dostarczającej załogi, a razem stolicę dobywać. Podobno też nie miał instrukcyi rządowej, co czynić trzeba w zdarzeniu tak niespodzianym. Takie są obustronne powieści; niektórych zdaniem, wszystkie są bezdowodne i niepewne; lecz wkrótce rzecz objaśniona będzie z doniesień urzędowych.

Wyszła naostatek z różnych portów flotta wojsko Angielskie niosąca na wyprawę do morza Bałtyckiego, wiedzieć trudno, jak wiele jest żołnierza, i co przedsięwezmą wodzowie; zdać się jednak w okolicznościach terażniejszych, że najszybciej Lord Catchart lądować będzie w Pomeranii, a połączony w Stralsundzie z Szwedami i Prusakami, dokazywać zacznie w Niemczech północnych. Pamiętamy, jak niedawno dzisiejsi Ministrowie swim poprzednikom zarzucali niedbalstwo w posilkowaniu Angielskich zprzymierzeńców; patrzmy co Oppozycya nowa mówi przeciwko dzisiejszej Administracyi.

Przeszło Ministeryum zgotowało flotę do wyprawy na nieprzyjaciela powszechnego, która wczesnie przed wiosną i zagaieniem kampanii mogła zanieść wojsko, i wylądować na miejscu wyznaczonym; lecz burza straszliwa statków wiele zatopiwszy, inne czyniąc niezdatnymi do żeglugi w miesiącu lutym, dzieło już dojrzałe odwlec przymusiła. Nowi Ministrowie nie mieli do walczenia z elementami zburzonymi; poprzednicy onych na miejscu zniszczonych statków inne uzbrajać zaczęli; trzeba było rychley dokończyć robotę, i przesłać umówione posiłki. Opieszałość niepojęta wątpliwość rodzi w umysłach Anglików, czyli rzeczywiście chcieliśmy Gdańsk oblężony posiłkować. Ani ta ważna twierdza i miasto handlowe nie upadłoby nigdy, aniteż podobno Szwedzi w Stralsundzie nie podpisałiby zawieszenia broni od kwietnia trwającego, gdyby pewność była, iż Anglicy rychley odsiecz przyniosą. Nie tym sposobem zaiste jednią się zprzymierzeńce. Daymy że oddaleni Ministrowie omył-

kę zrobili, wysyłając flotę na Constantinopol, wojsko do Alexandryi. Następcy ich ganiąc te wyprawy daremne i szkodliwe przed narodem, powinni byli, i jeszcze mogli błąd naprawić; oni zaś nowe eskadry i wojsko liczniejsze wysłali do Egiptu; To samo rozumieć trzeba o wyprawie przedsięwziętej na rzekę Plata.

Inne pisma usprawiedliwiając postępki administracyi dzisiejszej dowodzą, że Ministrowie naprzód pamiętać mają, iż są obywatelami Angielskimi, a zatem dobro Króla i narodu któremu służą mieć na pierwszym względzie. Potrzebna jest koniecznie rzetelność w dotrzymaniu umowy, mianowicie zawartej z zprzymierzonymi; lecz rząd posilki dając postronnym powinien mieć zawsze siłę przyzwrotną do ubezpieczenia kraju własnego. Któż zgani, gdy ta będzie użyta do rozszerzenia granic naszych, rozkrzewienia handlu, wydarcia niezmiernych zysków nieprzyjacielowi powszechnemu. Tak czyniąc od dawnego czasu Brytannia W. wolną dotąd była od rozruchów domowych; wzrastała iey pomysłność w śród klęsk i upadków niezliczonych; pomnażała się morską potęgą i dziś jest tamą nieprzebytą dumnym nieprzyjaciela zamysłem; słowem według wyrazu Poetycznego, burze i nawałności innym krajom szkodliwe przemieniły się dla Anglików w rosę zbawienną, która ich ziemię ożywia.

Według listów z Cap Français pisanych w kwietniu, wyspa Hayti ciągle jest rozerwana między dwóch naczelników, Cristophe i Pethion. Wielka jest różnica między rządem iednego i drugiego. Wódz Murzynów Cristophe w prowincyi której władnie handel zcieśniał bardziej niż kiedy Desalines okrutny; wyznaczył cenę zbyt wysoką cukru i kawy; tak dalece iż te produkta kupować taniej można w portach RPtey Amerykańskiej; prywatni handlować onemi nie mogąc, wszystko znosić muszą do magazynów rządowych, z kąd wychodzą za granicę. Cudzoziemcy nadgradzając sobie stratę, nawzajem, przedają Murzynom oliwę, wino, mięsivo, narzędzia rolnicze i wojeńne bardzo drogo; Sprawiedliwsze, dla postronnych wygodniejsze, dla Mulatów zyskowniejsze obrał Pethion prawidła, przetoż do kraju pod iego rządem zostającego nawięcej okrętów dla handlu przybywa.

Kommissarzami Królewskimi do zagaienia Parlamentu byli Arcy Biskup Canterbury Kanclerz W. Lord Hawkesburý. Admirał Gardner niedawno wyniesiony na dostojność Parowską zasiadł w izbie wyższej; nic ieszcze nie stało się uwagi godnego w tej i niższej; Ministrowie gotują pilnie projekta, Opozycya siły zbiera na pokazanie ich niedogodności.

Lord Collingwood z pod Cadix donosi, że Admirał Rosilly z 16 okrętami liniowemi Francuzko Hiszpańskimi; codzien prawie przychodzi do uścia portu, iakby wraz mając przedsiębrać żeglugę; lecz widzi Anglików do spotkania gotowych, i na miesce powraca; o przeysciu z morza srodziemnego na Ocean eskadry Carthageńskiej i Toulonskiej niema pewności.

Politycy nasi rokuia blizki upadek, albo przynajmniej wielki rozruch domowy Stanom Ameryki ziednoczonej. Według ich zdania, Prezydent Jefferson dwakroć na ten rząd wyniesiony, raz

trzeci obranym być nie chce, i do życia wieyskiego powrócić żąda, widząc na co się zanosi, a siły potrzebney nie mając do zabieżenia zlemu. Już nie ambitne zamiary Półkownika Burr grożą niebezpieczeństwem krajowi, lecz nieukontentowanie wielu obywatelów z rządu dzisiejszego; przyczyna niechęci ma być następująca.

Prowincye Amerykańskie nie równe mają położenie: iedne dawniejsze, nadmorskie liczą wiele portów i rzek spławnych; które im ułatwiają handel tak wywozowy iakoteż przywozowy; inne późniey utworzone i do związku przyięte, np. Kentucky, Vermont, Tenessée etc. zachodnie od morza odległe nie mając tych wygod, są iednak obowiązane znosić publiczne ciężary zarówno z bogatszymi; które chociaż są dość mierne i le kic; zdają się uciążliwymi przeto, iż nierównie wszytkich dotyczą. Znał to doskonale Burr Półkownik, więc w tych stronach szukał stronników do rozdwoienia oyczyny, i łatwo znalazł. A chociaż sam upadł życie niechęć ku rządowi.

Przeciwią się tej powieści drudzy; utrzymując że rząd Amerykański dobrze uwiadomiony o przyczynach obywatelskiej niechęci, nie omieszkałby zapewne dogodzić ich żądaniom przez ulżenie ciężaru. A bo więc zwiedzeni przez Półkownika Burr kraj rozerwać chcieli, albo inna jest przyczyna rozdwoienia umysłów. Cokolwiek nastąpi, to pewna że dotąd Burr osądzony nie był; cała Ameryka wyroku sądowego czeka niecierpliwie.

Lisbońskie listy opisując trzęsienie ziemi zdarzone w tej stolicy d. 6 Czerwca, dają następujące szczegóły. Zaden prawie dom zburzony nie jest lub wywrócony, w dachach, oknach; porysowanych murach wszystkie mniej lub więcej uszkodowały; niektóre upadkiem grożą. Niema zgody u Portugalczyków, trzęsienie było horyzontalne lub inne; to pewna że za pierwszym razem trwało sekund 12; równie gwałtowne iak r. 1755, lecz bez porównania krótsze 6 osob w całym mieście straciło życie dla tego że z przestradhu przez okna skoczyły na ulicę; 52 ranionych zamiesiono do szpitalu. Nie było mieszkańca któryby nie uciekał na rynki, pola; okręta w porcie stojące; i nie rychło powracać odważyli się do domów; przez dni kilka następnych ciągle były processye, kościoły, ludem nabożnym napełnione. Rozciągnęła się klęska do okolic; w niektórych wioskach domy zwalone zostały. Kasztor Mara w którym mieszka Regent Xiążę Brezylji, tak gwałtownie był wstrząsniony; że dzwony same dzwoniły; Xiężna zaś Brezyljska porwawszy najmłodsze z dziełek swoich do ogrodu uciekla.

R Z Y M d. 21 Czerwca. Kardynał Ruffo znaniomy Europie od r. 1799, w którym na czele wierznych Calabrow odzyskał Królestwo Neapolitańskie z rąk Dyrektoryatu Francuzkiego; w r. 1806 od Ferdynanda 4 wysłany do Paryża; nie mogąc tam iechać obrał mieszkanie w miasteczku państwa kościelnego Amelia zwanem na granicy prowincyi Abruzzo; gdzie przebywał spokojnie. Przed kilkoma dniami rząd nasz musiał aresztować tego męża na żądanie dzisiejszego rządu Neapolitańskiego; który go obwinia o tajemną korespondencyą z rokoszalnami.

Prywatne listy z Neapolu donoszą; że Józef Buonaparte we wszystkich portach czynić gotowość

kazał do wyprawy Sycylijskiej; ta zda się Francuzom bardzo łatwa; rozumieją albowiem, że Xiążę Hesse Philipsthal całe wojsko narodowe stracił w Calabryi, chociaż dobrze wiadomo, że tylko część tego przyprowadził. Anglików dziś w Sycylii nicma zapewne nad 1500, inni do Malty, z tamtąd przeszli do Alexandryi po klęsce od Turków poniesionej. Lecz została w cieśninie Messyńskiej eskadra dość liczna, która Francuzkie zamysły zniszczyć potrafi; G Moore następca Foxa spodziewa się wkrótce odebrać znaczny posiłek z Londynu w lądowych żołnierzach; przeciwnym sposobem Józef Buonaparte żadney potęgi morskiej nie ma w tych stronach, któraby wojsko lądujące przeprowadzać i od Anglików zasłonić mogła. Z Mediolanu wiadomość, że Eugeniusz Beauharnois przez edykt zniósł w krajach Włosko północnych wiele bractw, kongregacyi zgromadzeń świeckich.

COPPENHAGA d. 6 lipca. Od niejakiego czasu widzieliśmy pannaicą nienawiść między maytkami służby Królewskiej w porcie naszym, a regimentem żołnierzy morskich, która nakoniec okropną skutki sprawiła; rozjątrzeni ludzie walczyli z sobą na każdym miejscu gdzie się spotkali, napadali wzajemnie na strażę i koszary swoje, nie bez krwi rozlewu. Rząd nakoniec obrał środki dzielniejsze, gdy łagodność nie trafiała do umysłów gminnych; użyte regimanta konne i piesze pogromiły niespokojnych, i cichość przywróciły miastu; sąd wyznaczony wińniejszych dowodzców ukarze. Lecz nie w samej tylko stolicy postrzeżono wojskową niekarność; w Fionii, Intlandyi, i Xięstwie Sleswickiem zdarzyły się podobne przestępstwa, tak dalece, iż przeciw iednemu regimentowi dać trzeba było wyrok dziesiątkowania surowy, który iednak później odmienił na lżeyszą karę następcy tronu.

Od kilku dni widziemy przez cieśninę Sund i Belt płynące statki przewozowe Angielskie w liczbie bardzo wielkiej; pośpieszają wszystkie do Pommeranii Szwedzkiej. Jeden z okrętów Duńskich, który niedawno powrócił z Indyi wschodniej powiada że gdy wychodził pod żagle z Montevideo d. 14 Marca, widział teyże chwili flotę Angielską Admirala Stirling wypływającą z tego miejsca na wyprawę do Buenos Ayres, wodzowie czekać nawet nie chcieli przybycia G. Crawford. Jeżeli ta powieść jest rzetelna, zmyśloną być musi druga wyżej z Londynu położona, z pism Francuzkich wyięta, że Generał Liniers ieszcze d. 9 Marca do był szturmem Montevideo, i lądową potęgę G. Achmuty zupełnie zniszczył.

Późniejsze wiadomości z Constantinopola nowego nie donoszą o dalszych skutkach zaszłej rewolucyi; piszą tylko o daremném usiłowaniu Kapitana Baszy Seid Alego, który z flotą Ottomańską na końcu miesiąca Maia przeszedłszy Dardanelską cieśninę, umyślił atakować zprzymierzoną pod Tenedos, i tę wyspę odzyskawszy otworzyć wolną żeglugę okrętom żywność niosącym do Constantinopola. Przez dwa dni przeciwnie strony do siebie ognia dawały, w której rozprawie okręt Admiralski

szkodował naywięcej. Sey Ali widząc próżne zabiegi swoje powraca do cieśniny, i wysadza na ląd żołnierza, którego w niedostatku maytków doświadczonych zabrał na flotę sposobiąc się do walney rozprawy.

HAGA d. 5 lipca. W Paryżu i naszej stolicy nakazana iest trzy tygodniowa żałoba z okoliczności zgonu Cesarzowej Austryackiej małżonki Franciszka I.

We wszystkich prowincyach Hollenderskich rząd zalecił spisywać liczbę mieszkańców, z dokładném wyrachowaniem ruchomego i nieruchomego ich majątku, co czyni się na ten koniec, ażeby z iedney strony od możniejszych mógł być wyciągany podatek przyzwoity i równie dotykający każdego, z drugiej ażeby rząd uboższych mógł ratować i wspierać w miarę potrzeby.

Widzieliśmy z brzegów naszych płynącą ku północy wielką flotę Angielską; wysłane za nią pocztarskie statki uważały, że prosto zmierza ku Sund cieśninie; przestaliśmy więc obawiać się lądowania nieprzyjacielskiego u nas i nad Elbą, iak dawniejsze wiadomości rozumieć kazały, przeto nie czyniemy dziś żadney gotowości ku obronie; Francuzkie wojska gromadzić się przestały w Hannoverze.

MOGUNCYA d. 4 lipca. Dawno oczekiwane wojska Hiszpańskie zaczęły już ukazywać się nad brzegami Renu; dziś rano straż przednia dwizyi pierwszej Margrabiego La Romana 1100 konnych żołnierzy licząca do nas wkroczyła; znaydujący się tu Marszałek Kellerman spotkał zprzymierzonych ćwiczenie ich widział, i do podróży dalszej opatrzył wszystko. Jutro Hiszpani ruszają do Hannoveru, za któremi drugie półki zblizka nastąpią.

W Luxemburgskiej twierdzy zdarzył się niedawno przypadek okropny. Był w dolnym mieście wielki skład prochowy; d. 26 Czerwca uderzył piorun i zapalił; opisać niepodobno co się stało; dwie ulice zginęły zupełnie, na innych wiele domów iest zepsutych; 18 osob życie utraciło 40 iest ciężko rannionych.

STRALSUND d. 8 lipca. Za kilka dni wybić ma godzina przeznaczona do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich. Z iedney strony wojska Francuzkie zgromadzają się w liczbie wielkiej pod Anclam, w zamiarze nie tylko zasłonięcia krajów dawniej podbitych; ale też naiechania prowincyi naszej. Z drugiej strony Król Gustaw Adolf sposobi się do zaczepney lub odporney kampanii, iak pozwolą okoliczności. Generał Pruski Blucher ieszcze do zdrowia nie przyszedł; ma przy sobie żołnierzy Pruskich 11 tysięcy iazdy i piechoty. Szwedów iest dwakroć tyle; Angielskie okręta Sund i Belt cieśninę przeszedłszy ukazywać się już zaczęły pod wyspą Rugen; dając miejsce wolne żołnierzowi Brytańskiemu, Król kazał ztamtąd przeprowadzić na ląd Szwedów; rozumiemy że na dzień zamierzony 13 lipca wszystka zprzymierzonych potęga na granicach stanie. Poseł Jerzego 3. Pierrepoint powrócił do nas z Londynu; wkrótce po nim przyiechają kilku Generałów i wielu Officyerów sztabowych, którzy wojsko poprzędzili.